

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ...

Ἦχος β΄. Ὡιδή α΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ ΤΟΥΣ
ΔΟΥΛΟΥΣ ΣΟΥ

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ
μακρόθυμε, τά τῆς ψυχῆς μου
θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ, καί
γλύκανον τήν καρδίαν μου, πολυέλεε,
δέομαι, Ἰησοῦ σωτήρ μου, ἵνα
μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ,
διάνοιξον τῆς μετανοίας μοι πύλας,
φιλάνθρωπε Ἰησοῦ, καί δέξαί με, σοί
προσπίπτοντα καί θερμῶς
ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ σωτήρ μου, τῶν
πλημμελημάτων τήν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ,
ἐξάρπασον ἐκ τῆς χειρός τοῦ δολίου
Βελίαρ με, Ἰησοῦ, καί ποίησον δεξιόν
παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ
Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου
λυτρωσάμενος.

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ, ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ

Θεοτοκίον

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν,
Δέσποινα, δυσώπησον ὑπέρ ἀχρείων
ϊκετῶν, πανάχραντε, ὅπως τῆς
κολάσεως ταῖς πρεσβείαις σου
λυτρωθῶμεν, ἀμόλυντε, οἱ
μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου
ἀπολαύσαντες.

Ὡιδή γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Εἰσάκουσον, φιλάνθρωπε Ἰησοῦ
μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν
κατανύξει, καί ῥῦσαι, Ἰησοῦ με, τῆς
καταδίκης καί τῆς κολάσεως, μόνε
μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τόν δούλόν σου, Ἰησοῦ
μου, προσπίπτοντα σύν δάκρυσιν,
Ἰησοῦ μου, καί σῶσον, Ἰησοῦ μου,
μετανοοῦντα καί τῆς γεέννης με,
Δέσποτα, λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε
πολυέλεε.

Τόν χρόνον, Ἰησοῦ μου, ὃν
δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἐδαπάνησα,
Ἰησοῦ μου· διό με, Ἰησοῦ μου, μή
ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι,
Δέσποτα Ἰησοῦ γλυκύτατε, καί
διάσωσον.

Θεοτοκίον

Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τόν Ἰησοῦν
μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γεέννης, ἡ
μόνη προστασία τῶν θλιβομένων,
θεοχαρίτωτε, καί καταξίωσον τῆς ζωῆς,
πανάμωμε, τῆς ἀγήρω με.

*ΕΤΙ ΚΑΙ ΕΤΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΔΕΗΘΩΜΕΝ...*

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τόν ἄσωτον
σώσας, σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος
πόρνην, καμέ νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ
πολυέλεε· σῶσον, οἷκτειρον, ὦ Ἰησοῦ
εὐεργέτα, ὥσπερ ὥκτειρας τόν
Μανασσῆν, Ἰησοῦ μου, ὡς ὁ μόνος
φιλάνθρωπος.

Ὡιδή δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου, ψυχῆς
μου τά τραύματα, Ἰησοῦ μου, δέομαι,
καί τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου
εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ
καί διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε
εὐσπλαγχνε· Ἰησοῦ μου, σῶσόν με τόν
προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ
μακρόθυμε, καί τῆς βασιλείας τῆς σῆς
με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου, οὐδεὶς,
ὥσπερ ἥμαρτον ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, νῦν
δέ προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου,
σῶσόν με καί τήν ζωήν, Ἰησοῦ μου,
κληροδότησον.

Θεοτοκίον

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα
τον Κύριον, αὐτόν καθικέτευε τοῦ
λυτρωθῆναι κολάσεως πάντας τοὺς
ὑμνοῦντάς σε καί Θεοτόκον κυρίως
ὀνομάζοντας.

Ὡιδή ε΄. Ὁ φωτισμός τῶν ἐν σκότει.

Σύ φωτισμός, Ἰησοῦ μου, νοός μου, σύ σωτηρία τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου, Σῶτερ· σύ, Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως ῥῦσαι καί γεέννης ἐμέ κραυγάζοντα· Σῶσον, Ἰησοῦ μου Χριστέ με τόν ἄθλιον.

Ὁλοσχερώς, Ἰησοῦ μου, πρός πάθη τῆς ἀτιμίας καταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω· Σύ, Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα· Σῶσον, Ἰησοῦ μου Χριστέ με τόν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ, περιφέρων ἀναβοῶ σοι· Κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων καί λύτρωσαί με τόν εἰς βάθη κακίας ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, σῶτερ Ἰησοῦ μου, καί σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον

Τόν Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα, Κόρη Θεογεννήτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μοναστάς καί μιγάδας, καί γεέννης ῥυσθῆναι κράζοντας· Πλήν σου προστασίαν βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ἰδιή ς´. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με, Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καί σῶσόν με, καί φθορᾶς, Ἰησοῦ με, ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου, οὐ γέγονεν ἕτερος ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλόανθρωπε· ἀλλὰ σύ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου, καί πόρνην καί ἄσωτον καί τόν Μανασσῆν καί τελώνην νενίκηκα, ὦ Ἰησοῦ μου, πάθεσι, καί ληστήν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον

Ἰησοῦν τόν Χριστόν μου κυήσασα, ἄκραντε Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσώπῳ νῦν κάθαρον.

ΕΤΙ ΚΑΙ ΕΤΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ...

Κοντάκιον. Ἦχος δ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τό φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱέ Θεοῦ, τῇ θεαυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τό φῶς τό ἀνέσπερον.

Ἰδιή ζ´. Εἰκόνος χρυσῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἡμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὦ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἡμαρτον ἐγὼ ὁ τάλας καί ἄσωτος· ὅθεν, Ἰησοῦ μου, βοῶ σοι· Μελωδοῦντά με οἴκτειρον, Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου, βοῶ, καθήλωσόν με, ὦ Ἰησοῦ μου, καί κυβέρνησον νῦν πρός λιμένα τόν εὐδιον, ὅπως, Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὦ Ἰησοῦ μου, τήν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψεύσάμην ὁ ἄθλιος· ὅθεν, Ἰησοῦ μου, βοῶ σοι· Τήν ἀναίσθητον μένουσαν ψυχὴν μου φώτισον, Χριστέ, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Χριστόν Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα φρικτῶς καί ὑπέρ φύσιν, αὐτόν δυσώπει, παναμώμητε, τά παρά φύσιν μου πταίσματα πάντα συγχωρῆσαί μοι, Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκί κυήσασα.

Ἰδιή η´. Τόν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σέ, Ἰησοῦ μου, δυσωπῶ· ὡς τήν πόρνην, Ἰησοῦ μου, ἐλυτρώσω τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω κάμέ, Ἰησοῦ Χριστέ μου, λύτρωσαι καί κάθαρον τήν ῥερυπωμένην ψυχὴν μου, Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας, Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὥφθην καί τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὦ Ἰησοῦ μου, οἰκτρῶς ὁ τάλας, Σῶτερ, ἀφωμοίωμαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσών, ὦ Ἰησοῦ, φυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώθην τήν στολήν, Ἰησοῦ μου, τήν θεοῦφαντον

νῦν, καί κείμαι μώλωψι κατάστικτος·
ἔλαιον, Χριστέ μου, ἐπίχεε καί οἶνον.

Θεοτοκίον

Τόν Ἰησοῦν μου καί Θεόν ἡ
βαστάσασα Χριστόν ἀνερμηνεύτως,
Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει ἀεί
κινδύνων σώζεσθαι τούς δούλους σου
καί τούς ὑμνητάς σου, ἀπείρανδρε
Παρθένε.

Ἰδιή θ'. Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον

Τόν Μανασσῆν, Ἰησοῦ μου, τόν
τελώνην, τήν πόρνην, τόν ἄσωτον,
οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καί τόν ληστήν
ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου, ἐν ἔργοις
αἰσχίστοις καί ἀτόποις, Ἰησοῦ· ἀλλά σύ,
Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τούς ἐξ Ἀδάμ, Ἰησοῦ μου,
ἁμαρτήσαντας πάντας, πρό νόμου καί
ἐν νόμῳ, Ἰησοῦ, καί μετά νόμον ὁ
ἄθλιος, Ἰησοῦ μου, καί χάριν, νενίκηκα
τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς, ἀλλά σύ, Ἰησοῦ
μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μή χωρισθῶ, Ἰησοῦ μου, τῆς
ἀφράστου σου δόξης, μή τύχω τῆς
μερίδος, Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου,
γλυκύτατε Ἰησοῦ, ἀλλά σύ με τοῖς
δεξιοῖς προβάτοις σου, Χριστέ Ἰησοῦ
μου, συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Τόν Ἰησοῦν, Θεοτόκε, ὄν
ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε
Μαριάμ, τοῦτον, ἀγνή, ἐξιλέωσαι, ὡς
Υἱόν σου καί Κτίστην, ῥυσθῆναι τούς
προστρέχοντας εἰς σέ πειρασμῶν καί
κινδύνων καί τοῦ πυρός τοῦ μέλλοντος.
*ΕΤΙ ΚΑΙ ΕΤΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΔΕΗΘΩΜΕΝ...*

*Στιχηρά προσόμοια. Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος πλ.
δ'. Ὅλην ἀποθέμενοι.*

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς
θυμηδία, Ἰησοῦ, ἡ κάθαρσις τοῦ νοός
μου, Δέσποτα πολυέλεε· Ἰησοῦ, σῶσόν
με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου
παντοδύναμε, μή καταλίπης με, σῶτερ
Ἰησοῦ με ἐλέησον καί λύτρωσαι

κολάσεως πάσης, Ἰησοῦ, καί ἀξιώσον
τῆς τῶν σωζομένων μερίδος, Ἰησοῦ
μου, καί τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου μέ
σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν ἀποστόλων
ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου, καύχημα τῶν
μαρτύρων, Δέσποτα παντοδύναμε
Ἰησοῦ, σῶσόν με, Ἰησοῦ σωτήρ μου,
Ἰησοῦ μου ὠραιότατε, τόν σοί
προστρέχοντα, σῶτερ Ἰησοῦ με
ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε,
πάντων, Ἰησοῦ, τῶν ἀγίων σου,
προφητῶν τε πάντων, σωτήρ μου
Ἰησοῦ, καί τῆς τρυφῆς τοῦ παραδείσου
ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα....

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν
μοναζόντων τό κλέος, Ἰησοῦ
μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καί
καλλώπισμα· Ἰησοῦ, σῶσόν με, Ἰησοῦ
σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε,
χειρός ἐξάρπασον, σῶτερ Ἰησοῦ, με τοῦ
δράκοντος, καί τούτου τῶν παγίδων
νῦν, σῶτερ Ἰησοῦ, ἐλευθέρωσον,
λάκκου κατωτάτου, σωτήρ μου Ἰησοῦ,
ἀναγαγών, καί δεξιοῖς συναρίθμησον,
Ἰησοῦ, προβάτοις με.

Καί νῦν. Θεοτοκίον

Μή καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνη
προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλά
δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γάρ
ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι τῶν
δαιμόνων τά τοξεύματα· σκέπην οὐ
κέκτημαι, οὐδέ ποῦ προσφύγω ὁ
ἄθλιος πάντοθεν πολεμούμενος, καί
παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου.
Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καί
προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδης
τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

*Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν.*

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τοῖς
πάθεσί σου τά πάθη μου θεραπεύσας
καί τοῖς τραύμασί σου τά τραύματά μου
ἰατρέυσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοι
πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως·

συγκέρασόν μου τό σῶμα ἀπό ὁσμῆς
τοῦ ζωοποιοῦ Σώματός σου, καί
γλύκανόν μου τήν ψυχὴν τῷ σῶ τιμίῳ
Αἵματι ἀπό τῆς πικρίας, ἥν με ὁ
ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψωσόν μου τόν
νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλकुσθέντα, καί
ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς
ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν, οὐκ
ἔχω κατάνυξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον
παρακλητικόν, τά ἐπανάγοντά με τέκνα
πρὸς τήν ἰδίαν κληρονομίαν.
Ἐσκότισμαι τόν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς
πάθεσι καί οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ
ἐν ὁδύνῃ· οὐ δύναμαι θερμανθῆναι τοῖς
δάκρυσιν τῆς πρὸς σε ἀγάπης. Ἀλλά,
Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
θησαυρός τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι
μετάνοιαν ὁλόκληρον καί καρδίαν
ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου· χάρισαί
μοι τήν χάριν σου καί ἀνακαίνισον ἐν
ἐμοί τὰς μορφάς τῆς σῆς εἰκόνης.
Κατέλιπόν σε, μή με ἐγκαταλίπῃς·
ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπανάγαγέ
με πρὸς τήν νομὴν σου, συναρίθμησόν
με τοῖς προβάτοις τῆς ἐκλεκτῆς σου
ποιμνης καί διάθρεψόν με σύν αὐτοῖς
ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου
μυστηρίων· πρεσβείαις τῆς πανάγνου
Μητρός σου καί πάντων τῶν ἁγίων
σου. Ἀμήν.
ΔΙ'ΕΥΧΩΝ...